§ 8

Underlag för budget 2015 med inriktning 2016 och 2017

Beslut

Underlag för budget 2015 med inriktning 2016 och 2017 för Rinkeby-Kista stadsdelsnämnd godkänns

Ärendet

I detta ärende ges en sammanfattande analys av hur stadsdelsnämnden bidrar till att kommunfullmäktiges mål uppnås under planperioden. Antalet invånare jämfört med år 2014 förväntas öka med cirka 2 000 personer fram till och med år 2017. Det är främst i nya bostadsområden i Kista som nya invånare flyttar in. Under perioden fortgår arbetet med att utveckla ledningssystem för det systematiska kvalitetsarbetet inom samtliga verksamheter. Det systematiska arbetet med att främja medarbetarnas hälsa och minska sjukfrånvaron fortsätter också under perioden, liksom arbetet med att effektivisera och anpassa verksamheterna utifrån efterfrågan och behov. Detta, tillsammans med en aktiv lokalplanering, innebär att budgeten beräknas vara i balans under perioden. Investeringar i park- och grönområden under planperioden föreslås i Saimaparken, Nidarosparken, Nystadsparken och Porkalaparken.

Ärendets beredning

Rinkeby-Kista stadsdelsförvaltning hade redovisat ärendet i ett tjänsteutlåtande från den 23 mars 2014. Dnr 1.2.1.-110-2014.

Förslag till beslut

Ordföranden Bo Sundin m.fl. (M) samt ledamoten Burhan Yildiz (FP) yrkade bifall till förvaltningens förslag till beslut.

Ledamoten Kerstin Aggefors m.fl. (S) yrkade bifall till eget förslag till beslut. Tjänstgörande ersättaren Leo Ahmed (V) anslöt sig till socialdemokraternas förslag till beslut.

Beslutsgång

Ordföranden ställde de olika förslagen mot varandra och fann att nämnden antagit förvaltningens förslag till beslut.

Reservation

Ledamoten Kerstin Aggefors m.fl. (S) samt Leo Ahmed (V) reserverade sig mot nämndens beslut till förmån för eget, gemensamt, förslag till beslut enligt följande.

Stadsdelsnämnden föreslås besluta

Att delvis bifalla förvaltningens förslag till beslut

Att därutöver anföra

Den moderatledda alliansens underlag för budget 2015-2017 är lika oroande läsning som tidigare. Vi har tidigare sett en visionslös majoritet som inte gör några investeringar och som inte har någon plan för hur de ska utveckla stadsdelen. Idag ser vi en majoritet som ibland talar om viktiga frågor, men som tyvärr inte i handling förmår visa att man menar allvar.

De stora frågorna är som tidigare valfrihet och mångfald vilket i praktiken inte innebär något annat än att privata företag driver verksamheter som finansieras av skatter.

Den moderatledda politiken har vi i våra stadsdelar sett konsekvenserna av, många av våra verksamheter har försvunnit eller lagts ned, ofta med motiveringen att man vill effektivisera. På nationell nivå har man hela tiden pratat om att fler ska arbeta, men det har inte gett våra invånare arbete. Det märks i opinionssiffrorna att svenskarna börjar förlora tålamodet med det tomma pratet om arbetslinjen.

Hade vi haft möjlighet att bestämma hade vi gjort tvärtom det den moderatledda alliansen gjort. Vi hade sett till att kommunal- och landstingsdriven verksamhet hade varit kvar i stadsdelen och i stället utvecklat den. Vi hade behållit centrumanläggningarna i kommunal ägo, vi hade utvecklat vårdcentralerna, vi hade låtit förvaltningarna vara kvar i Husby och Rinkeby, vi hade satsat på de kommunala skolorna. Listan kan göras lång. Man ska inte underskatta vikten av dessa frågor. I en stadsdel där en del redan känner att hindren är fler än möjligheterna får det otroligt stora konsekvenser att ingen samhällsservice blir kvar och att därmed kundunderlaget för butiker och restauranger försvagas. Man ska också förstå att det är allvarligt att människor känner sig överkörda, att deras röster inte betyder något. Moderaterna och Folkpartiet har mycket tydligt visat i samband med nedläggningen av Bredbyskolan och remissvaret för Husby strukturplan att man inte bryr sig det minsta om vad de boende i stadsdelarna tycker. I strukturplanefrågan valde man att inte agera alls då man mötte motstånd.

Vi vill bygga möjligheternas stadsdel. En stadsdel där alla, oavsett bakgrund har möjlighet att delta i samhället på lika villkor. Där alla kan förverkliga sina drömmar och där alla kan vara stolta över sitt bostadsområde. Rinkeby-Kista är en fantastisk stadsdel med bra

kommunikationer och grönområden som det är svårt att finna på andra håll så nära Stockholms innerstad. Men det finns utmaningar. Barnfattigdom som på vissa håll är uppe i 55 procent, hög arbetslöshet, skolor med långt mycket sämre resultat än på andra håll i staden och en utbredd känsla av utanförskap. Socialdemokraterna har inte alltid tagit rätt beslut när de suttit i majoritet, men det moderaterna har hunnit göra under de gångna åtta åren visar alltför tydligt att man gör vad man kan för att öka klassklyftorna i samhället. Att försöka återställa det som har gjorts under dessa år är i vissa avseenden omöjligt, i andra kommer det att ta tid.

Om det var vi som satt på den politiska makten hade vi i stället arbetat för att göra våra stadsdelar levande. Verkat för att myndigheter, privata företag och andra aktörer ska ha arbetsplatser i Rinkeby, Akalla och Husby bland annat genom att se till att de kommunala bostadsföretagen bygger lämpliga lokaler. I samband med all ombyggnation och upprustning måste detta tas med i planeringen. Nu har till och med moderaterna insett allvaret – eller om man ska vara lite cynisk – startat valrörelsen och bland annat beslutat att lokalisera Kulturförvaltningen till Rinkeby från i september. I vår har Fryshuset startat verksamhet i Husby.

Vi socialdemokrater i Rinkeby-Kista vill också att man satsar på våra företagare, både de som redan finns, men också på de tillkommande. För att ge våra företagare större möjligheter att starta och få fler att våga förverkliga sina idéer borde ett företagarcentrum byggas. Ett ställe där det finns tillgång till billiga lokaler och rådgivning för de som vill starta eget. I samband med olika planer för våra stadsdelar måste man också se till att företagslokaler finns med.

Vi vill utveckla förskolorna och skolorna med fler lärare som har rätt kompetens och vi vill ställa högre krav. Våra barn ska få den bästa tänkbara skolgång, så att de har möjlighet att skapa sig ett gott liv. Vi tycker att vårdnadsbidraget är olyckligt både för att föräldrar, som redan har svårt att slå sig in på arbetsmarknaden, stannar hemma med barn längre än de annars hade gjort, men också för att det är negativt för barnen. Förskolan är en av de viktigaste verksamheter vi har som ger barnen en grund både språkligt, kunskapsmässigt och socialt som är oumbärlig. De öppna förskolorna har varit styvmoderligt behandlade i ett antal år och borde egentligen ha mer personal än de har idag. De är ibland den enda och/eller första kontakten framför mammor har med det svenska samhället. Det är en verksamhet som man kan utveckla och utöka på många sätt.

Det är också dags att börja se behovet av mindre barngrupper än vi har idag. Även om de ibland är större på andra håll så är det onekligen så att barn från våra stadsdelar klarar sig sämre i skolan än på andra håll. Språket och förkunskaperna är en nyckel. Det förutsätter i och för sig också att barnen går i förskola. Vi vet också att vi har relativt många barn som har behov av särskilt stöd, vilket är ytterligare en anledning att minska barngrupperna.

Vi vill att personer med funktionsnedsättning, såväl psykiskt som fysiskt, ska får det stöd och det boende de behöver för att leva ett gott liv. När det gäller bostäder så måste Stockholms stad tillsammans med byggherrar och kommunala bostadsföretag se till att vi får tillräckligt många gruppbostäder. Det ska också finnas daglig verksamhet och träfflokaler. Förvaltningen påpekar detta i olika sammanhang och vi vill med eftertryck lyfta behovet av gruppbostäder och servicelägenheter. Stockholms stads politiker måste ta sitt ansvar.

I övrigt finns det anledning att känna oro för att personer med funktionsnedsättningar inte får tillräckligt med insatser. Här har en mer restriktiv bedömning tillämpats för vilka insatser en person beviljas under en följd år. Staden måste i budgeten ge utrymme för insatser som personerna är berättigade att få. Vi vill också instämma i förvaltningens oro om vad det nya ersättningssystemet kommer att betyda kostnadsmässigt för stadsdelen.

Vi vill värna föreningslivet, se till att det finns mötesplatser till rimliga priser, säkerställa att våra barn har fina parker att leka i och att våra ungdomar har bra fritidsgårdar att gå till med utbildad och kompetent personal. Där anser vi att utvecklingen i bland annat Ungdomens Hus stått stilla alldeles för länge. Under våren har äntligen den sedan länge efterfrågade upprustningen kommit igång. Det som är viktigt att förstå är att Rinkeby-Kista delvis står inför andra utmaningar än andra stadsdelar. Idag är också Ungdomens Hus den mötesplats i stadsdelen där åldersspannet är störst, allt mellan 16 och 24 år. Det är ett för stort åldersspann och det är dags att på allvar diskutera andra alternativ som kan erbjudas de äldsta ungdomarna.

Samma sak gäller de verksamheter som tidigare fanns för 10-12 åringar. Vi behöver mötesplatser som är fysiskt åtskilda och som är anpassade för den åldersgruppen. Det är av största vikt att samtliga partier i stadshuset förstår detta.

Det krävs ett omfattande arbete, precis som förvaltningen beskriver, för att kunna erbjuda något som kan motverka kriminalitet och användning av droger. Det är idag ett stort problem att många ungdomar, ofta de

som inte klarat av skolan, befinner sig på glid. Det måste vara enkelt att välja studier och/eller arbete, även om man misslyckats tidigare. Så är det inte idag och trots att man på olika sätt försöker genom projekt som sociala insatsgrupper, merit.se, jobbtorg o.s.v. är det långt ifrån tillräckligt. Där finns möjligheter att i större utsträckning arbeta på fritidsverksamheterna med frågor kring studier och arbete, i samarbete med andra aktörer.

De offentliga rummen är viktiga utrymmen. Det finns två aspekter vi vill lyfta i detta ärende. Det ena är vikten av att rusta upp gator, torg o.s.v. för att det rent visuellt ska vara tilltalande. Idag finns alldeles för många offentliga rum som är väldigt nedgångna och ger både oss som bor här och besökare en mindre positiv känsla för vår stadsdel. Den andra aspekten är vad som händer i det offentliga rummet. Att det befolkas av både kvinnor, män, barn och äldre. Här vill vi passa på att lyfta det viktiga uppdrag som t.ex. medborgarvärdar, ungdomsvärdar, fältassistenter och andra har. I den här stadsdelen behövs det mer resurser. Fältassistenterna skulle behöva vara många fler än de nu är. Kopplat till detta måste vi också påpeka att snöröjning och städning fungerat alltför dåligt under flera år. Det måste bli bättre! Det ska vare sig vara fullt av skräp i något centrum eller på Järvafältet. Varför inte anställa fler Rinkeby-Kista värdar?

Social omsorg är ett annat område som behöver få mer resurser så att det på ett bättre sätt möter de behov som finns i stadsdelen. Trots att de efter många år av nedskärningar fått mer resurser i ett par år, vet vi att det tar lång tid att reparera skadorna. Så har till exempel ännu inte samtliga tjänster personer på plats. Vi vet att socialtjänsten har svårt att räcka till, men vi vet också att vi skulle behöva ett mycket större förebyggande arbete än vi har idag. Vi har under alla dessa år, precis som förvaltningen, beklagat att man la ner familjecentralerna. Inför 2013 gick majoriteten äntligen med på att diskutera frågan och lovade till sist att det skulle inrättas ett familjehus, men verksamheten har ännu inte startat… Det viktigaste i ett familjens hus är just att det blir kraftfullt. Att man samlar mycket resurser på samma ställe och att även föräldrarådgivare och delar av socialtjänsten kan sitta på samma ställe.

Det finns många andra saker man skulle kunna göra, en av dem är att anställa föräldraguider på medborgarkontoren som kan hjälpa föräldrar vid en första kontakt med olika myndigheter och sjukvården. Likaså skulle man kunna utöka antalet föräldrarådgivare. Det är dock viktigt att man anställer personer som själva har en bakgrund i de länder som många av våra invånare kommer från. Att ta emot stöd och få rådgivande samtal på ett annat språk än sitt modersmål kräver ett mycket bra språk och gör automatiskt att många stängs ute.

Idag ställs också oerhört höga krav på dokumentation inom t.ex. social omsorg, vilket tar mycket tid för personalen och samverkan med andra aktörer som t.ex. skolan och barnpsykiatrin kan ibland vara svår och krävande. Till det kommer andra faktorer som utmaningen att samverka med fristående företagare som bedriver en del av dessa verksamheter där det ofta blir ännu svårare att få till en god samverkan.

Vi vill ge våra äldre en god omsorg, hemlagad mat och att det finns öppen verksamhet. Det är viktigt för många att inte behöva äta ensam, därför är det viktigt att se över hemtjänstens roll och tider så att den äldre kan, om han/hon så önskar, få sällskap när de äter eller till och med få maten tillagad i hemmet. Den öppna verksamheten, där även träffpunkter för äldre ingå, bör utvecklas och satsas på. Det är särskilt viktigt i tider då fler och fler bor hemma med omfattande hemtjänst. Där måste det också satsas på friskvård och möjligheter att motionera. Vi tycker att det är en sorglig utveckling som pågår med avveckling av servicehus och hårdare biståndsbedömningar. Vi tycker inte att man ska avveckla en av huskropparna i Kista Servicehus utan snarare använda det huset till att på sikt ha flexibla boenden. Just nu rustar Stockholms stad och kringliggande kommuner upp många servicehus och liknande och Kista Servicehus skulle eventuellt kunna hyras ut som evakueringsbostäder. Dessutom skulle man kunna använda dess huskroppar till både trygghetsboende, boenden med heldygnsomsorg, demensboenden, servicehus o.s.v. vilket skulle innebära att kommunen relativt enkelt och med små medel kan ställa om delar av behoven förändras.

Äldreomsorgen har dragits med underskott och att man höjt ersättningen till de privata utförarna ger oss anledning att känna oro över de ekonomiska förutsättningarna. Det gäller även effekterna av det nya ersättningssystemet för hemtjänsten. Det är tyvärr så att det vi sagt hela tiden visar sig stämma. De omfattande privatiseringarna har inte gett någon större reell valfrihet, det kostar mer för skattebetalarna och omsorgen har inte blivit bättre, tvärtom. Man vågar inte ens tänka på hur mycket som egentligen går till vinster i privata företag.

Det finns många gångvägar i stadsdelen som behöver rustas upp. Samma sak gäller många av våra lekplatser. Detta hänger också ihop både med strukturplanen för Husby som lagts åt sidan och i stället kommer att följas av dialog med de boende. I samband med framtida dialoger måste man ta ett helhetsgrepp över våra stadsdelar och se vad de behöver komplettera med. Som vi tidigare nämnt i olika sammanhang borde Stockholms stad också ta ett större ansvar för att rusta upp förskolelokaler/gårdar. I en stor och barntät stadsdel som

Rinkeby-Kista där lokalbeståndet är 30-40 år gammalt är det en enormt stor utmaning ekonomiskt att göra nödvändiga upprustningar. Vi vill också passa på att påpeka att även lekplatser bör anpassa för barn med funktionshinder.

Det som finns med när det gäller investeringar är vi positiva till. Vi har dock en fundering kring vad det som står under drift- och underhållskonsekvenser betyder. När det gäller Saimaparken och Porkalaparken står det att ”Om mål/syfte får avsett genomslag kan eventuellt stadsdelsförvaltningens driftskostnader sänka när parken färdigställts.” Vi utgår från att det inte betyder att omkringliggande fastigheter ska betala skötseln av respektive park i ett senare skede. Självklart ska det betalas med skattemedel! Förutom det vill vi att stadshuset tar ansvar för att iordningställa flera mindre spontanidrottsplatser. Vintertid ska det finnas små isbanor i stadsdelarna.

Förvaltningen har idag i ganska liten omfattning arbetsmarknadsåtgärder på sitt bord. De personer som är kvar är de som står allra längst från arbetsmarknaden och har svårast att bli självförsörjande. Förutom detta är feriearbete för ungdomar den stora frågan, som visserligen riktar sig enbart till ungdomar mellan 16 och 18 år. Där kan vi konstatera att vår stadsdel har fått medel från Järvalyftet i flera år och kunnat erbjuda feriearbete till alla ungdomar som uppfyllt villkoren. Vi vill fortfarande att man ska utveckla detta och på olika sätt stötta ungdomar att söka sig till privata företag. Det kan man göra även för de som fyllt 18 och inte är berättigade till kommunala feriearbeten längre. Det kan göra både genom kontakter med det enorma utbud av privata företag som finns i framförallt Kista, men också genom olika typer av rådgivning. Här vill vi också lyfta att de som egentligen finansierade förra årets sommarjobb var Boverket. De har i ett program som syftar till att utveckla socioekonomiskt utsatta områden som kallas för urbant utvecklingsarbete. Utan stadsdelsnämndens vetskap har kommunen centralt tagit pengarna, stoppat in dem i Järvalyftet och sen kommunicerat att det var järvalyftet som betalade sommarjobben. Mycket olyckligt.

Sen ska vi heller inte glömma bort de som gör allt detta arbete, som bär upp alla dessa verksamheter dag efter dag. Alla förskolelärare, vårdbiträden, fritidsledare, socionomer, psykologer och så vidare. Idag ligger en del av vår personals löner under genomsnittet i staden och deras arbetsbelastning är hög. Det är självklart att ställa höga krav på kompetens på personalen, men de måste också få lön för mödan och få vara med i arbetet med att utveckla sina arbetsmetoder och sin egen organisation.

Kampen mot utanförskap och diskriminering måste intensifieras. Vi ska arbeta för att människor, oavsett bakgrund, är öppna för möten med andra. Förvaltningen ska vara en god förebild och arbeta aktivt för att inte diskriminera människor som söker arbete, liksom vi politiker tillsammans med våra medborgare måste arbeta för att få det privata näringslivet att sluta diskriminera personer med rötter i ett annat land.

Den moderatledda majoriteten pratar om kvalitet, men struntar helt i att alla upphandlingar innebär att man skulle behöva lägga mycket mer personella resurser på uppföljning för att säkerställa att verksamheterna håller måttet. Man lutar sig tillbaka och hänvisar till brukarundersökningar. De är ofta helt otillräckliga för att säga något om kvaliteten i utförandet beroende på låg svarsfrekvens och att de som svarar ofta är i beroendeställning av de som ger hjälp vid besvarandet. Vidare har frågor till äldre om hur många som olika personer utför beviljad hemtjänst under en vecka slutat att mätas trots att man vet att det har varit en av de viktigaste faktorerna när man mäter kvalité.

Anhöriginvandringen har inledningsvis inte varit lika omfattande som vi tidigare trodde, men kommer troligen att öka under de kommande åren vilket också ställer särskilda krav på vår förvaltning och på kommun och landsting. Förutom boendefrågorna som är en stor utmaning kommer det även att behövas resurser för försörjningsstöd, skola, psykiatri, vårdcentraler, föräldrarådgivare och många andra.

Man talar mycket om kvalitetsförbättringar och effektivisering, vilket ofta ska ske genom ytterligare användning av datorer för information i olika sammanhang. Det är bra, men i vår stadsdel är det många som saknar dator eller vana att arbeta vid dator. Därför måste de även fortsättningsvis finnas tryckt information och gärna på olika språk. Här finns också stora möjligheter att utveckla verksamheter som möter människor på olika arenor.

Moderaterna har pratat om att starta en verksamhet som syftar till att ge unga vuxna ett ställe att studera på. En idé som har framförts av bland annat ungdomar på Café Respekt är att man vill ha en typ av studiecenter i Rinkeby Centrum. Det finns flera anledningar till att det vore positivt. En är att göra det påtagligt och synligt att många studerar på universitet/högskolor eller liknande. En annan är att många ungdomar bor trångt och inte har lämpliga studieplatser hemma. Detta är en investering som borde synas i underlaget för de kommande tre åren.

En av de viktigaste framtidsfrågorna är bostäder. Det är grundläggande i människors liv, att ha en bostad. Alltför många i vår stadsdel, inklusive barn bor trångt och otryggt. De stora försäljningarna av de allmännyttiga hyresrätterna som Moderaterna drivit igenom har gjort tillgången på hyresrätter lägre. Man bygger för litet och det som byggs är dyrt. Det är ett enormt problem framför allt för de som har små eller inga inkomster. Idag är det i det närmaste omöjligt för en ung människa som vill flytta hemifrån att få en lägenhet.

Särskilt uttalande 1
Ordföranden Bo Sundin m.fl. (M) samt ledamoten Burhan Yildiz m.fl. (FP) anmälde ett särskilt uttalande.

För att främja en positiv utveckling och på ett strategiskt bra sätt möta de utmaningar som framtiden bär med sig är det viktigt med ett väl fungerande samarbete mellan alla vi som bor, jobbar och är aktiva inom stadsdelsnämndens område: såväl enskilda individer som organisationer i form av föreningar, företag av olika storlek samt kommunalt, landstings, statligt och enskilt drivna verksamheter. Denna samverkan och delaktighet är viktig av flera skäl: dels för att främja sammanhållningen, kommunikationen och tryggheten i området men också för att säkerställa att tidiga, förebyggande och effektiva insatser kommer personer tillgodo som annars riskerar att hamna i svårigheter, exempelvis genom att inte fullfölja sin skolgång med godkända betyg och/eller begå kriminella handlingar. Det är därför glädjande med det fokus och den helhetssyn på kompetensutveckling och utvecklad samverkan mellan områdets aktörer som framkommer i förvaltningens text och som framöver kan utökas än mer.

Vi vill även här lyfta från några viktiga faktorer som ger Vision Järva en fortsatt bra utveckling.

Behov av rekrytering och kompetensförsörjning som vi fortsätter att prioritera. Vi har nästan 50% utbildade förskollärare i våra förskolor och vi kommer att öka den andelen kommande år.

Samverkan förskola - skola - socialtjänst har vi redan infört och detta arbete kommer att utvecklas under kommande år och få en positiv utveckling framöver.

Verksamhet för barn och ungdom - samverkan och förebyggande har genomförts och resultaten av detta kommer att ge avsedd effekt framöver åren framöver. Fortsatt satsning på sociala insatsgrupper för att bryta mot tidigare kriminalitet och droger. Framtid Stockholm med extra resurser för att stärka eleverna i skolan omfattar alla våra

högstadieskolor. Alla våra ungdomar i området, 15 till 17 år, får möjlighet till feriejobb, vilket beräknas bli omkring 1000 ungdomar per år.

Fortsatt hög och än bättre kvalitet i äldreomsorgen genom de stora satsningar som vi genomfört visar också svaren i de enkäter som gjorts bland vår äldre Det förebyggande arbetet och utvecklingen inom äldreomsorgen de senaste åren kommer vi ytterligare att satsa på under denna period.

Inom Individ och Familjeomsorg är samarbete, förebyggande och hög kvalitet genom vår duktiga personal och ökade bemanning tillsammans med vår budgetförstärkning i år att ge betydande förbättringar inom detta viktiga område. Våra utmaningar är att utveckla och vidareutbilda våra medarbetare och att på sikt behålla vår duktiga personal långsiktigt.

Miljöprojektet Järva rent och snyggt och det nära samarbetet med föreningar och det civila samhället är en viktig och värdefull resurs som genomförs i våra områden. Genom Järva-andan kan vi fortsätta utveckla Järvaområdet genom det omfattande samarbetet vi har med över 450 organisationer, föreningar och organisationer.

Särskilt uttalande 2
Ledamoten Birgitta Hald-Svensson m.fl. (MP) anmälde ett särskilt uttalande.

Budgeten visar att det finns många satsningar av olika slag i Rinkeby-Kista. Det är bra. Förändringar tar tid och kräver stora resurser. Och det som görs har ännu inte ändrat på mycket.

Stockholm kanske uppfattas som en attraktiv, trygg, tillgänglig och växande stad av många men i våra stadsdelar finns fortfarande stora problem. Endast 32 % av Rinkebys befolkning känner trygghet. Droger säljs öppet på torget trots att man satt in en massa olika insatser. Det som görs räcker inte.

Det är 7 ½ år sedan som Rinkeby slogs ihop med Kista med stora konsekvenser för Rinkeby. För de boende viktiga institutioner som försäkringskassa och socialtjänst försvann liksom så mycket annat. Ett förfall började. Även om man nu ska bygga om Rinkebystråket och så småningom Rinkeby Allé så är 7 ½ år en mycket lång tid för barn, ungdomar och boende i området. Ett förfall sätter sig i själen. Om man dessutom tar bort föreningsstöd, familjecentrum och lokalerna blir dyra

att hyra så blir det kris. Och en kris tar lång tid att vända. Nu ska ett familjehus komma till och det är brådskande.

Även Husby har råkat ut för nerläggningar och en stadsbyggnadsplan som många ogillade och protesterade emot. Där har man just nu en positiv trend i och med att Fryshuset bygger upp en filial i området och många är engagerade i det. Det visar att man kan inte bara låta tiden gå och riva ner utan man måste också bygga upp. Det har ännu inte skett i Rinkeby.

Miljötänkande. Trots långsiktiga satsningar som ”Håll Järva rent” är våra områden skräpiga och miljötänkandet är svagt. I affärerna i Rinkeby finns inte ens ekologiska produkter eller kravmärkta grönsaker att köpa om man skulle vilja.

Man fortsätter att öka andelen ekologiska livsmedel i de egna verksamheterna men det går långsamt. Att man inte kan tänka sig att införa en vegetarisk dag i veckan i alla egenregi verksamheter är trist. Det skulle betyda mycket för miljön och även för folkhälsan.

Kultur. Stadsdelens alla barn och ungdomar har god tillgång till professionella konst- och kulturupplevelser säger man. Men många barn och ungdomars föräldrar i vårt område har inte råd att betala avgifterna i kulturskolans verksamhet för att t ex lära sig att spela ett musikinstrument. Många barn och ungdomar kan inte delta i sportverksamheter av samma skäl. Lokalhyrorna gör att föreningar har svårt att driva sin verksamhet. Därmed går man miste om ungdomars kreativitet, deras egna initiativ och förmåga till ansvarstagande.

Familjehuset i Rinkeby ska komma tillbaka i ny form. Det är bra även om man kunde lösa lokalfrågan på ett bättre sätt än att lägga beslag på lokaler i Folkets hus som skulle kunna användas till annat. Folkets hus hade kunnat bli ett kulturhus. Nu finns ingen plats för det. Vi behöver nya lokaler till kultur. Kvinnor-tjejer saknar lokaler och träffpunkter. Föreningar behöver utrymmen.

Valfrihet. Det finns stora valmöjligheter när det gäller skolor. Men hur bedömer man om en skola är bra? Hur vet man om en privatskola finns kvar om ett par år eller läggs ner? Hur vet man att inte resurserna hamnar i någon riskkapitalists ficka i stället för att skapa god undervisning?

Äldrevård. I äldrevården ser man att de privata aktörerna har färre visstidsanställda och lägre utbildningsnivå hos personalen. Det är svårt

att få samarbeten att fungera mellan olika myndigheter när det finns så många olika aktörer inblandade. Det är svårt med kontrollen.

Vi ser också att det finns många äldre som skulle vilja komma till servicehus eller till mellanformer av boenden. Biståndsbedömningen är så sträng att det endast är möjligt att få plats på ett servicehus i livets slutskede och därmed missar man hela poängen med den gemensamhet och trygghet som ett servicehus kan ge och som det var tänkt som när det skapades. Tanken att alla ska bo var och en hemma är nog god men nu har vi hamnat i en återvändsgränd där många sitter där i ett ensamt elände och skulle ha behov av andra typer av boenden.
I våra områden finns ett stort antal äldre som vårdas av anhöriga. Det ger bristande insyn och kontroll av hur vården sköts. Det nya ersättningssystemet för hemtjänst har åstadkommit ett stort hål i budgeten som måste kommas tillrätta med.

Förskolan behöver flera förskollärare och mindre barngrupper. Miljön ska vara giftfri och maten ekologisk. Varför ska vi inte kosta på de små barnen som är framtiden bästa möjliga start?

Ungdomsarbetslösheten. Man har gjort många olika typer av satsningar för att få ungdomar i arbete. Det finns bra projekt för att föra tillbaka ungdomar till ett normalt liv i stället för kriminalitet. Man kan räkna upp olika insatser men faktum kvarstår. Siffror från USK visar att den öppna arbetslösheten hos ungdomar 18-24 år i Rinkeby-Kista har ökat 4 gånger mellan 2007 och 2013. (Öppet arbetslösa hos hela befolkningen i vårt område har ökat från 1,63% 2007 till 6,66% 2013. I Rinkeby från 1,9% 2007 till 8,53 % 2013.) Det är inga lysande siffror. Man kan ordna praktikplatser men ungdomarna tröttnar när ingen plats leder till ett riktigt jobb. Hur man ska kunna lösa det är nog den största utmaningen vi har.

Socialtjänsten har utökade krav på sig på kvalitetsutveckling men har svårt att rekrytera personal som vill arbeta t ex med barnområdet. Personalomsättningen ökar. Man har svårt att behålla erfaren personal. Här behövs löneinsatser och annan stimulans för personalen. Det är olyckligt när bemanningsföretag får hand om känsliga frågor som kvinnor utsatta för våld och det finns exempel på att man har misskött sekretessen. Vi är övertygade om att vår socialtjänst är kompetent och skicklig men det finns gränser för vad man kan åstadkomma med för små resurser.

Bostäder. Arbetet med att skapa nya bostäder i vårt område måste fortsätta. Det saknas hyresrätter och ungdomslägenheter. Men vi vill inte se att man smäcker upp fula, billiga hus som kommer att få samma

problem som miljonprogrammens hus om några år. Man måste kunna kosta på sig att tänka i kvalitet och i att husen ska hålla i framtiden och passa in i miljön och få invånarna att känna stolthet över sitt boende.